

„MA MÁR A GYEREKEK ADOTTSÁGAIBÓL INDULOK KI” SIPOS MARIANNA HITELES ALAKÍTÁSOKRÓL, TANÁRI TAPASZTALATRÓL, ÁTADOTT TUDÁSRÓL

Sipos Marianna
(razeneiskola.hu)

Úgy véli, a tanítás és a művészi munka kiegészíti egymást, azt a tapasztalatot, amelyet megélt a színpadon, sokkal magabiztosabban tudja átadni, emellett feltöltődést, energiagyűjtést is jelent a pódiumi jelenlét. Sipo Mariannát olyan szerepekben hallhatta a publikum, mint Gilda vagy Donna Anna, tagja volt a Moltopera társulatának, s a Maladype Színházban színészi feladatokra is szívesen vállalkozott. Gyerekoperákból szintén ismerheti a közönség, hiszen a Bogács mellett legutóbb a Szállt a holló című előadásban lépett pódiumra. A szopránnal rendhagyó pályájáról, az egyre fiatalabb növendékekről, változó tanári kihívásokról, valamint az éneklésről is beszélgettünk.

– *Egy koloratúrszoprán színészi szerepben...*

– Sokkal nehezebb, összetettebb feladat, hogy nemcsak az éneklésre, hanem arra is figyelni kell, hogy a prózai színészek mellett ugyanolyan hiteles alakítást nyújtson az ember, s abba bizony nem férnek bele operai manírok. A Maladype Színházba, Balázs Zoltán rendezőhöz az énektanárom, Kéring László ajánlott be, s Zolitól rengeteg segítséget kaptam, nagyon sokat tanultam a színészmesterségről.

– *Az énekesi karrierje sem szokványosan kezdődött...*

– Tényleg szinte véletlenül keveredtem a pályára, bár az egész gyerekkoromat átjárta a zene. Tanultam hegedülni, s az első énektanárnőmhöz, Vigh Ági nénihez kórusra is jártunk, amit nagyon megszerettetett velünk, és egyszerre sajátítottam el az

írás-olvasást a kottaolvasással. Így jó alapjaim voltak, de ahogy nőttem, azt éreztem, nem is akarok énekelni tanulni, mert elveszi a délutáni időmet. Majd teljesen más irányába indultam, azt gondoltam, jogot fogok tanulni. Szüleim mindenben támogattak. A gimnázium utolsó évében döbbsentem rá, hogy mégiscsak énekelni szeretnék. Így elkezdtem zongorázni tanulni, és fel is vettem a miskolci szakiskolába. Ott készítette fel egy év alatt Bócz Annamária a felvételire. S tulajdonképpen erre a zeneakadémiai felvételire úgy mentem el, hogy nézzük meg, milyen egy ilyen válogató... Számomra is váratlanul sikerrel jártam, és 19 évesen bekerültem a Zeneakadémia ének szakára, ahol Schmiedt Annamáriánál (DLA), Morzsa Oszkárnál, később pedig Pászthy Júlia és Mazalin Wanda irányításával tanultam. Már az egyetemi éveim alatt énekelhettem a Don Giovanni Zerlináját és a Figaro házasságából Susannát szeretett tanárom, Fehér András rendezésében.

– *Két alkalommal is elnyerte a Fischer Annie ösztöndíjat, s a diplomája után számos nemzetközi énekversenyen jutott döntőbe, kapott különdíjat. Milyen irányba akart indulni?*

– Máig a fülemben cseng Schmiedt Annamária kérdése, aki a főiskola vége felé közeledve érdeklődött, hogy mit szeretnék inkább, karriert vagy gyereket? Huszonévesen ez utóbbira mondtam igent - ehhez képest aztán végül 38 évesen született meg a kislányom. Azért sem tervezgettem különösebben karriert, mert tényleg belecsöppentem ebbe az egészbe, nem tervezgettem korábban az énekesi pályát, de ahogy teltek az évek, magával ragadott a színpad varázsa. Ráadásul jó visszajelzést jelentettek a nemzetközi megmérettetések is, hiszen, ha nem is győztem, de sokszor a döntőig jutottam, s különdíjakkal rendszeresen elismertek.

– *Kvalifikálta magát például Németország legnagyobb komolyzenei megmérettetésére, a müncheni ARD énekversenyre is.*

– Igen, az is egy lényeges mérföldkő volt. A Zeneakadémián énekművészi és énektanári diplomát szereztem, s mi is ugyanazoktól a mesterektől tanultunk, akik az operaszakon tanítottak. Így egyre jobban érzem magam mindebben, s a versenyeken kapott pozitív visszajelzés is arra ösztökölt, hogy menjek tovább ezen az úton. A diploma után az ARD énekverseny miatt kezdtem dolgozni Kéringer Lászlóval, jelenlegi énekmesteremmel. Az első szerepem a Rigoletto Gildája volt Győrben. Forgács Péter igazgató, a darab rendezője támogatott, s nagy öröm volt Medveczky Ádámmal és Silló Istvánnal dolgozni, akik az előadások karmesterei voltak. Ezt követően pedig már nem volt visszaút...

– *S mikor kezdett el tanítani?*

– 2011-ben, amikor Gildára is készültem. Párhuzamosan ment egymás mellett a két dolog, így folyton-folyvást úton voltam a győri színház és a XVI. kerületi Rácz Aladár Zeneiskola között.

– *Szülvárosában, Egerben is énekelt már?*

– Igen, Szabó Sipos Máté vezényletével néhányszor már felléphettem, valamint a Monarchia Operett társulatával, de nem annyit, mint amennyit szerettem volna... Gildát követően koncerteztem sokfelé a világban, s énekeltam a Miskolci Nemzeti Színházban is, s bekerültem a Moltoperába. Rögtön felkértek Donna Anna szerepére. Nagyon jó volt velük énekelni, Ágoston László remek csapatot hívott életre, velük adhattam elő régi vágyamat, az Éj királynőjét is a Müpában. Nagyon izgalmas darabokat énekeltam velük. Lacinak igazán újszerű gondolatai voltak az egész operajátszással kapcsolatban, és remekül építette fel fiatalokból a társulatát. Jó volt ennek a részese lenni, Mostanra azonban már Laci külföldre költözött, ott folytatja kicsit másként az ismeretterjesztő munkát, a társulat pedig sajnos szétszéledt. Azt is tapasztaltam, ahogy a pályám ment előre, hogy a sok-sok befektetett energia a vidéki színházakban nem igazán tud megtérülni, ugyanis nincs lehetőségük az előadások továbbvitelére több évadon keresztül. A legjobb esetben is 16-18 alkalommal hangzik fel egy opera a szezonban, kettős szereposztásban, és már ki is játszották.

Sipos Marianna Donna Anna szerepét énekelt a Moltopera koncertjén Ágoston Lászlóval

- *Viszont a tanítás maradt.*
- Igen, jó volt biztos lábnak, s abban Annamáriának igaza volt, hogy gyerek, család és karrier nem könnyen működtethető, főleg, ha az ember nő. Egy kisgyerek mellől sokkal nehezebb elindulni vidékre... Pedig azt érzem, hogy a tanítás és a művészi munka kiegészíti egymást, azt a tapasztalatot, amit az ember megél a színpadon sokkal magabiztosabban tudja átadni. Másrészt feltöltődés is a pódiumon lenni, segít az energiagyűjtésben, amit aztán a gyerekeknek lehet továbbadni. A Rácz Aladár Zeneiskolában 2011 óta tanítok, amikor négy esztendővel ezelőtt megszületett a kislányom, akkor maradt ki valamennyi idő. 2023-ban tértem vissza, először Csömörön kezdtem tanítani, s az idei évtől a Rácz Aladárban is újra foglalkozom a gyerekekkel, ahol az énektanszakot ketten vesszük Molnár Maricával. Mindkét iskolában magánéneket tanítok félállásban.

Tanítványai között

- *Milyenek a tanítványok?*
- 14-18 évesekkel kezdtem Csömörön, de ma már 10 évesek is jönnek, a Rácz Aladárban pedig 8-9 éveseim is akadnak. Először megdöbbenő volt, hogy ilyen fiatalok jelentkeznek az énekórára, múltkor azonban a rádióban egy Dohnányi-misést hallgattam a Magyar Rádió Gyermekarájának előadásában, és rájöttem, ezek a gyerekek sokkal többek lesznek azáltal, hogy ilyen csodazenéket énekelhetnek. S bár számos nehézséggel jár ilyen kicsiket tanítani – hiszen nem könnyű megtalálni a nekik megfelelő műsort, ami nem túl nehéz, mégis kellően érdekes –, megéri a fáradságot. Az egy órás koncentráció sem megy egyszerűen nekik, ilyenkor kellenek a jó módszerek.
- *Mi a pedagógusi ars poeticája?*

– Nem tartom ars poeticának, de mindig arra törekszem, hogy csak akkor csináljanak valamit, ha élvezik. Úgy választunk darabot együtt, hogy egy pillanatig sincs benne kényszer, ahogy az énekórára járásban sem. Olyan elfoglaltság kell legyen ugyanis, amit örömmel, lelkesen csinálnak.

– *S miben változott pedagógusként az évek során?*

– Amikor elkezdtem, tapasztalatlan tanárként inkább arra figyeltem, amit tudtam, amit tanítani akartam. Ma már a gyerekekből indulok ki, abból, hogyan állnak az énekléshez, milyen adottságokkal, személyiséggel bírnak.

– *Mennyit változtak a növendékek?*

– Nagyon látszik, hogy jóval türelmetlenebbek, másképp szocializálódtak. A gyakorlásra, befektetett munkára nincs idő, energia. Mindent azonnal szeretnék, nagyon rosszul viselik a kudarcot. S olyan nincs, hogy minden azonnal, tökéletesen működjön az éneklésben, a zenében. Azt, hogy leüljenek, a hangokat egymás után kigyakorolják, rendkívül nehezen megy nekik, ebben a korban nincs hozzá türelmük. Az otthoni gyakorlás legtöbb esetben a szövegtanulásra korlátozódik.

– *Mennyire tudja a XXI. századi vívmányokat használni az óráin?*

– Nagyon jól, hiszen kottát írok a Sibelius-programmal annak érdekében, hogy a diákokra szabottan megfelelő hangnemekbe kerüljenek a dalok. Olyan kíséreteket és gyakorlatokat készítek, amelyeket le tudnak tölteni a gyerekek. Sokat használjuk a YouTube-ot, ha felkészülünk egy-egy vizsgára, emellett rendszeresen küldök segédanyagokat a neten.

– *A tanítás mellett pedig ma is rendszeresen énekel, s különleges repertoárja is van, amelyben fontos szerep jut az izgalmas műveknek.*

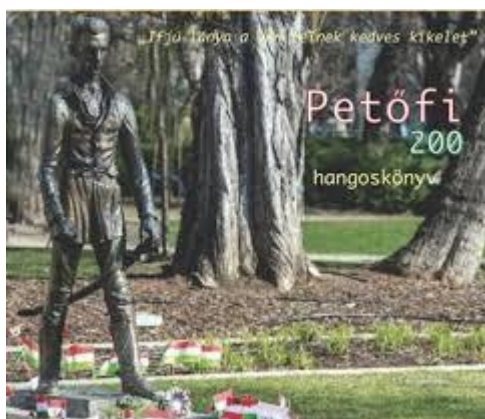
– Érdekesen alakult a zeneakadémiai diplomamunkám is, hiszen abban a XX. századi zenével, Orbán Györggyel foglalkoztam, majd Sztravinszkij munkásságával. Szeretem a kortárs műveket, rendkívül izgalmas feladat volt például az Ukihashi című opera, amelyet Zarándy Ákos komponált. A címe pontonhidat jelent, a librettó Ono no Komacsi, IX. századi japán költő és Villányi G. András mai magyar költő dialógusaiból áll. Csak énekesek szerepelnek benne, három fős kórus és egy hárfa. Énekesi teljesítményben is komoly elvárásai voltak Ákosnak, s igazi kihívást jelentett a felkérés. Amikor tanultam a darabot olyan technikával tettem, hogy halljam a fejemben, hogy előre tudjam az óriási ugrásokat, fordulatokat, és ahogy készültem megszületett bennem a sajátos dallama.

– *S mostanában milyen előadásokon lépett pódiumra?*

– Legutóbb tavasszal a Szállt a hollóban szerepeltem, s rendszeresen dolgozom Bokor Juttával, felléptem a Bogáncs gyerekoperában is, s a Petőfi-lemezen ugyancsak énekeltem vele. Régi az ismeretségünk, talán Erkel Hunyadijával kezdődött, amit szintén ő hívott életre a Rákoshelyi Bartók Zenaházban, s az előadásban Mátyást énekeltem. Ha koncertet szervez, gyakorta felkér, jó barátságban vagyunk. Remek intézménnyé tette a Zeneház, s rengeteg energiával szervezi az előadásokat, pezsgő kulturális életet teremtve, kiváló vendégművészekkel, érdekes produkciókkal. Emellett a tanszaki hangversenyeken is rendszeresen énekelek, s ezek az események kiválóan alkalmasak arra, hogy az ember bemutatkozzon a szülőknél is. A legutóbbi koncerten például Puccini Pillangókisasszonyából énekeltem el a nagyáriát. Szeretnék persze többet színpadra lépni, s a szülést követően visszatérni a körforgásba. A hangom korom miatt és a szülést követően átalakulóban van, Blondét és a hasonló szerepeket például már elhagytam, következhet több Verdi és Puccini. S ha visszatekintek az eddigi szakmai életemre, egy dolgon változtatnék. A produkciók során jellemző volt rám, az elégedetlenség, annak ellenére, hogy igyekeztem a legjobbat nyújtani, mindig találtam valamit, ami nem tetszett igazán. Ma már úgy látom, sokkal hálásabbnak kell lenni a színpadon eltöltött pillanatokért, és élvezni azt, hiszen azzal teszi felejtethetlenné a többi előadó és a közönség számára is.

Réfi Zsuzsanna

SIPOS MARIANNA FELVÉTELEIBŐL

[03 - Mosonyi Mihály: Szerelem szerelem \(3:05\)](#)

(Sipos Marianna - ének, Miczinger Ilona - zongora)

[13 - Hubay Jenő: Hozzám jössz-e? \(3:25\)](#)

(Sipos Marianna, Ambrus Ákos - ének, Miczinger Ilona - zongora)

[15 - Hajdú Mihály: Megy a juhász a szamáron \(1:13\)](#)

(Sipos Marianna - ének, Miczinger Ilona - zongora)

19 - Hollós Máté: Tündérialom (7:09)

(Bokor Jutta és Sipos Marianna - ének, Miczinger Ilona - zongora)

Megjelentette a Rákoshelyi Bartók Zeneház

Szerkesztette: Bokor Jutta

Moltopera - Don Giovanni - Sextet - IAMA Congress (9:25)

Donna Elvira: Vámosi Katalin; Donna Anna: Sipos Marianna;

Zerlina: Göncz Renáta, Leporello: Gradsach Zoltán; Don Ottavio: Decsi

András; Masetto: Dani Dávid

Kulcsár Janka (zongora), zenei vezető: Tőri Csaba

(2012)

Marianna Sipos, Bela Gippert/Giuseppe Verdi: La Traviata- I. act-duet

(3:27)

Sipos Marianne (Violetta), Turpinszky Gippert Béla (Alfred)

Vezényel: Silló István

(Győri Nemzeti Színház)

Giuseppe Verdi: Rigoletto-Caro nome- Mariann Sipos (5:01)

Sipos Mariann (ének), Slovak State Philharmonic, Kosice, vezényel: Szabó Sipos Máté

Moltopera - A. Dvořák - Rusalka - Marianna Sipos (4:51)

Antonín Dvořák - Rusalka áriája

Sipos Marianna - ének

Opera-Színház Déryné Varga Kata-Lina és Sipos Marianna előadásában.flv (22:54)

A Konkám Stúdió filmfelvétele a Gödöllői Királyi Kastély Barokk Színházában, a premieren készült. Varga Kata-Lina 42 jelenetet szerkesztett Déryné Széppataki Róza naplója alapján, melyben felcsendülnek Déryné nagy sikerű opera-szerepei. Egy színésznő, Varga Kata-Lina és egy operaénekes, Sipos Marianna játékában kel életre egy női sors, egy művészi karrier, és egy történelmi kor, egy színháztörténeti korszak.

Közreműködik: Mazalin Wanda (zongora)

Fülemüle (12:59)

Orbán Zoltán ornitológus előadása a pacsirták-madarak viselkedéséről

Pacsirta dallamok, dalok

Sipos Marianna-ének, Bokor Jutta-ének, Miczinger Ilona-zongora

Zarándy Ákos szerzői estje (1:00:12)

1. ZARÁNDY Ákos: Dal fogytán

Horváth Mária - mezzoszoprán Kiss Péter - zongora

2. ZARÁNDY Ákos: Ritratto di Barnabás Lenner - El gigante

Lenner Barnabás - klarinét, zongora

3. ZARÁNDY Ákos: Lullaby

Selejto Erzsébet - szaxofon Razvaljajeva Anasztázia - hárfa

4. ZARÁNDY Ákos: Ukihashi – opera (részletek)

Sipos Marianna - koloratúrszoprán, Dani Dávid - basszus, Dezső Sára - alt,
Varga Donát - tenor, Mikecz Kornél - basszus, Razvaljajeva Anasztázia - hárfa

Vezényel: Zarándy Ákos

ÉLETKÉPEK

